

Марія Чумарна

Словенятко

Абетка

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА — БОГДАН

УДК 373.3
ББК 74.268.1Укр
Ч 90

Чумарна М.І.

Ч 90   Словенятко. Абетка / М.І. Чумарна. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2017. — 16 с.

ISBN 978-966-10-5221-4

Пропонований посібник містить короткі художні тексти та скоромовки, в яких переважає певна літера української абетки. Книжка допоможе розвинути навички читання наймолодших школярів, скоректувати мовленнєві вади, розширити понятійне коло, стимулювати пізнавальну діяльність.

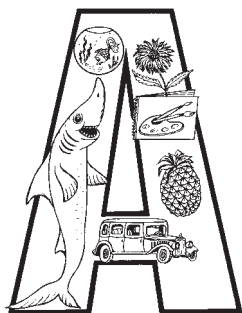
Для вчителів початкових класів, логопедів, турботливих батьків.

УДК 373.3
ББК 74.268.1Укр

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ХТО ВОНИ?

Вони і сіють, і жнивують,
вони будують і руйнують,
з них казка твориться жива.
Це наші чарівні... (слова).

Ангел і айстра

Ангел літав над садом. У саду цвіла айстра. Вона була зірчаста, запашна.

— Ах! — сказав Ангел. — Яка краса!

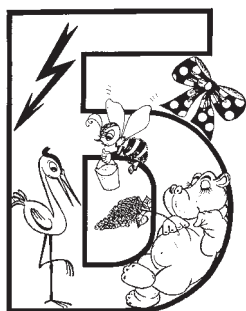
Айстра зраділа. Вона віддала Ангелу свій чарівний запах і сказала:

— Надходить зима. Пора айстрам засинати. Нехай наш аромат літає в небесах аж до літа!

Скоромовка

АГА-агакала гуска, аж охрипла.

Був собі баранець

Був собі баранець. Та збив бабі горнець. Баба баранця не била, бо баба баранця любила.

— Біжи, баранчику, не барись та на бережечку попасись!

Біг баранець бережечком — та буц до берізки!

— Вибач, берізко, буду уважним!

— А в тебе, баранчику, лобик не болить?

— У мене ріжки-круторіжки, у мене бистрії ніжки. Баранчик не боягуз!

Скоромовка

Бігла біла баба біля білого граба.

Була баба незграба — збила білого граба!

Вітер і верба

Жив-був на світі вітер. Любив він веселитися і в полі по-вівати. А над водою звила своє коріння верба. Коли вітер вилітав зі свого сховку, він завжди весело вітався з вербою:

— Привіт, вербичко! Висушити твоє личко?

Верба всміхалася вітрові і привітно розмахувала своїми віточками.

— Вій, вітроньку, вій! Ти вільний у світі віяти!

Скоромовка

Вітрику-повітрику, вій, повівай, великому
Вітрові вуса розвівай!

Гуска і гайворон

Гайворон гуляв на ганку і почув, як господиня гукала до сусідки:

— Ти поглянь, яка в мене гарна гуска! Білесенька від голови до лап! Годуватиму її добре, щоби була гладка. Восени буде з неї гарний пух!

— Ге-ге! — подумав собі гайворон. — Може, і мене году-ватимуть? Я ж теж гарний, і пір'я в мене — ого-го!

Гордовито піднявши голову, гайворон позирав на господиню. Але вона на нього і не глянула. І не погодувала. Може, тому, що в гайворона пір'я не таке?

А яке в гайворона пір'я?

Скоромовка

Горох з горошенятами город городили.

Дуб і дрова

Одного дня в діброву прийшов дроворуб. Здригнули-ся дерева, задрижали. Лише дуб дивився вдалечінь і не тремтів. Він здогадався, що дроворубу його не здолати.

А й справді. Взявся дроворуб рубати дрібні дерева. Не-довго й трудився, а наскладав добру в'язанку дров.

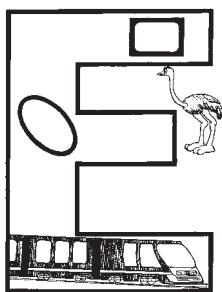
— Ти диви, ми їдемо до міста! — зраділи дрова. — Гей, дубе, дивись! Де тобі до нас!

— Дарма радієте, дровенята, — дорікнув їм дуб. — Деревами ви уже ніколи не станете!

Скоромовка

Дід дідові дуду дарував, «ду-ду-ду!» — дудою пригравав.

Еники-беники

— Еники-беники їли вареники! — весело вигукував Євген, перебігаючи з кутка в куток кімнати.

Менший братик Семен несподівано перепитав:

— А які вони — еники-беники?

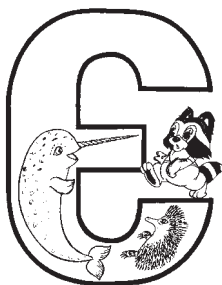
Євген не знав.

— Це не має значення, — відповів він Семенові. — Еники їдять вареники — це важливо!

— Еге ж, — зітхнув Семен. — Нам менше вареників буде...

Скоромовка

Егекали та егежики перегекали Еха.

Є моє!

Є в малого Євгена звичка: все на світі він називає «МОЄ».

— Чие відеречко в пісочку? — питає мама.

— Моє! — відказує Євген.

— Хто його не мие?

— Моє! — знову вихопилося в Євгена. Аж сам засміявся!

Скоромовка

Моє твоєму своє подарує.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.